

▲
۱ می ۲۰۱۱، سران دولت در اتاق
وضعیت کاخ سفید در حال
تماشای فیلم کشته شدن
بن لادن

اتفاق بعدی، بیرون زدن فساد «صرافی انصاری» بود. مأموران مبارزه با فساد افغانستان که توسط امریکا آموزش دیده بودند، در اقدامی هماهنگ با امریکا، به مقر این صرافی حمله کردند و ده‌ها هزار سند را با خود بردند. امریکا فکر می‌کرد این صرافی شبکه‌ای بزرگ برای پولشویی اموال تجار مواد مخدر و شورشیان است. محاسبات نشان می‌داد این صرافی بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰، ۲۰۷ میلیارد دلار پول نقد را از کشور خارج کرده است. اما در نهایت، تحقیقات به بن بست خورد و به نتیجه نرسید. شنود یکی از مکالمات نشان می‌داد محمد ضیاء صالحی، دستیار کرزی، قبول کرده بود تا در ازای دریافت رشوه جلوی تحقیقات را بگیرد. اما بعد از دستگیری او، کرزی شخصاً مداخله کرد و دستور آزادی او را صادر کرد و همه اتهامات صالحی را ملغی کرد. کرزی اعلام کرد بازرسان پا را از حدود اختیارات خود فراتر نهاده‌اند و دستور داد تا همکاری با امریکایی‌ها را متوقف کنند.

در همان ایام، اتفاق عجیب دیگری افتاد. شیرخان فرنود، رئیس «کابل بانک» به سفارت امریکا رفت و گفت که بخش اعظم پول بانک ناپدید شده و او با شرکای خود درگیر جنگ قدرت شده است. بانک کابل، به نمایندگی از دولت، حقوق ۲۵۰ هزار سرباز، پلیس و کارمندان دولت را می‌داد و در صورت ورشکستگی آن، عده زیادی از مردم درآمد و پس‌انداز خود را از دست می‌دادند. البته در پس این اتفاق، خطر فروپاشی سیاسی هم بود. سومین سهامدار این بانک، محمود کرزی برادر بزرگ‌تر رئیس جمهور بود و یکی دیگر از سهامداران اصلی، حصین فهیم برادر ژنرال فهیم خان، جنگ‌سالار بزرگ و معاون فعلی رئیس جمهور. فرنود ادعا کرد بانک برای پویش انتخاب مجدد کرزی، ۲۰ میلیون دلار هزینه کرده است. بعد از علنی شدن